

bør skee ved Dom, efterat Sag er anlagt af det Offentlige. Livrenten bestemmes uafhængig af den Paagældendes Formuestilstand og uden Hensyn til, om han i Fremtiden vil kunne tjene Staten og derfor modtage Løn, eller om han er pensionsberettiget, og hvor stor hans Pension vil blive.

§ 6.

De Krigsvånsføre inddeles, ifølge deres Vanførhed, i følgende 6 Classer med Hensyn til den Understøttelse af Staten, hvorpaa de bør have Krav.

1ste Klasse: De, som ved Dvæstning i den Grad have mistet deres Førlighed, at de ikke uden andre Menneffers Hjælp eller Tilfyn kunne udføre det daglige Livs nødvendige Gjerning, saasom skaffe sig Bevægelse og Næring.

Hertil henregnes saaledes alle de, der paa Grund af Sygelighed vedvarende ere fængslede til Sygeleiet; de, som ere blevne stidsfyge; de, som have mistet Synet paa begge Dine.

Til denne Klasse skulle endvidere regnes de, som have mistet 2 af de større Lemmer ved Amputation, eller som have faaet disse saaledes fordærvede ved Lamhed eller Stivhed, at de maae ansees for ganske ubrugelige.

2den Klasse: De, som ved Dvæstning ere blevne satte ud af Stand til at paatage sig Arbeide, hvorved de kunne bidrage til deres Livs Ophold.

Hertil regnes altsaa fornemmelig saadanne, som have faaet Saar eller Skade paa Legemets indre Organer, hvorved enten er tilveie bragt et stedsevarende betydeligt Afbefindende, eller en ved enhver, endog let, Anstrengelse tilbagevendende Forstyrrelse i de vigtigste Livsyttringer, navnlig Blodets Kredsløb, Mandedrættet og Nervevirksomheden.

Fremdeles skulle hertil regnes de, som have mistet den høire Haand eller Arm ved Amputation, eller have faaet denne saaledes fordærvet, at den er aldeles ubrugelig; de, som have mistet Hørelsen paa begge Dren; de, hvis Syn paa begge Dine er blevet svækket i den Grad, at de ikke kunne bruge dem til Arbeide.

3die Klasse: De, som ved Dvæstning ere blevne aldeles uduelige til den Næringsvei, hvortil de ere oplærte, eller hvortil de vare i

Begreb med at uddanne sig, da de indtraadte i Krigstjenesten, og som ogsaa til andre Næringsveie, hvortil de endnu kunde være dygtige, kun vilde medbringe en betydeligt forringet Arbeidskraft.

Hvorvidt en Invalid bliver at regne til denne Klasse, bestemmes i det enkelte Tilfælde efter de Fordringer, som hver enkelt Næringsvei stiller til dens Førlighed, som skal drive den; dog skulle til denne Klasse altid regnes de, som have mistet den venstre Haand eller Arm, eller have faaet den saaledes fordærvet, at den er aldeles ubrugelig; de, som have mistet et Been ved Amputation, eller have faaet det i den Grad forfortet, at de maae anlægge et kunstigt Been; de, som have faaet en saadan Svaghed i eet eller begge Been, at de ikke kunne bevæge sig uden ved Hjælp af Krykker.

Fremdeles skulle hertil regnes de, hvis Ydre i den Grad er blevet vanhædet, at det kan antages at ville lægge væsentlige Hindringer iveien for dem, ved deres Samfærdsel med andre Menneffer.

4de Klasse: De, som ere blevne saaledes qvæstede, at de vel ikke ganske have tabt deres Arbeidsdygtighed, men dog saa stor en Deel af samme, at de i det Høieste kunne vente halv Arbeidsløn.

Til denne Klasse skulle de regnes, som have faaet vedvarende Stivhed i to større Led eller som i et enkelt større Led have faaet vedvarende Stivhed i Forbindelse med betydelig Forrumning; de, som have mistet det Halve af en Haand eller hele Foden.

5te Klasse: De, som ved Dvæstning have tabt betydeligt i Arbeidsdygtighed, men dog ikke saa meget, at de jo endnu kunne vente over halv Arbeidsløn.

Hertil regnes de, som have faaet vedvarende Stivhed i et større Ledemod, Lamhed eller Krampe i enkelte Muffelpartier; de, som have mistet flere Fingre, eller een af Tommelfingrene; de, hvis Gang er bleven meget vanskelig eller smertefuld; de, som have mistet Synet paa det ene Dine.

6te Klasse: De, som ved Dvæstning have faaet en Skade, der, uden at berøve dem meget af deres Arbeidsdygtighed, volder dem